

บรรณานุกรม

1. แสง ลำรูน. "วาทิต จรุงกิจอนันต์ เมื่อ "น้ำผึ้ง" ได้ชื่อไรท์." วิวัฒน์.
1 (กันยายน 2527) : 52.
2. วาทิต จรุงกิจอนันต์. จดหมายถึงเพื่อน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดวงดา,
ม.ป.ป.
3. สิงห์ สนามหลวง. "เคล็ดชาวาทิตและคาถาสัทโศภน" ถนนหนังสือ 1 (มกราคม
2527) : 26-37.
4. เด็กซึ่งแต่รักการอ่าน. วิจารณ์เรื่อง ชอยเดียวกัน. โดยวาทิต จรุงกิจอนันต์.
สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์. 31 (กันยายน 2527) : 33.
5. เด็กยิ้ม. วิจารณ์เรื่อง ชอยเดียวกัน. โดยวาทิต จรุงกิจอนันต์. สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์
31 (ตุลาคม 2527) : 33.
6. ภาณุณา นาคสกุล และคณะ. การใช้ภาษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. พระนคร :
สำนักพิมพ์เคล็ดไทย, 2524.
7. ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถานพุทธศักราช 2525. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2525.
8. กำชัย ทองหล่อ. หลักภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น, 2519.
9. อนุমানราชธน, พระยา. ปฐกศึกษาสาร. พระนคร : ราชบัณฑิตยสถาน,
2513.
10. Morris, C. Signs, Language and Behaviour. Englewood
Cliffs, N.J. : Prentice Hall, 1946, quoted in W.P.
Robinson. Language and Social Behaviour.
Harmondsworth, Penguin, 1972.

11. อูปกิตศิลป์สาร, พระยา. ไวยากรณ์ไทย. พิมพ์ครั้งที่ 7. "วากยสัมพันธ์."
พระนคร : ไทษวัฒนาพานิช, 2499.
12. วาณิช จรุงกิจอนันต์. เลาะยุโรป. กรุงเทพฯ : บุรพาสาน, 2525.
13. So SETHAPUTRA. NEW MODEL ENGLISH THAI DICTIONARY.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2522.
14. วาณิช จรุงกิจอนันต์. จดหมายถึงเพื่อน 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดวงคา,
บ.ป.ป.
15. _____. วาณิชสนทนา. กรุงเทพฯ : อู๋พิมพ์เพกา, 2528.
16. _____. ถึงแม่จำเนียร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สนามหลวง,
2522.
17. _____. สนทนาประสาจนและก๊วยเจ๋ง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ขุนทอง,
2522.
18. _____. สุริยฉาย. กรุงเทพฯ : อู๋พิมพ์เพกา, 2528.
19. บรรจบ หันตุมเมธา. ลักษณะภาษาไทย. พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, ลาดพร้าว,
2514.
20. วิมล ภู่งทรงษ์. หน่วยที่ 8 หน่วยคำและการประกอบคำในภาษาไทย.
พิมพ์ครั้งที่ 2. ภาษาไทย 3. (กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัย-
ธรรมาธิราช, 2526)
21. วาณิช จรุงกิจอนันต์. ขอยใจสบาย. พระนคร : อู๋พิมพ์เพกา, 2526.
22. _____. วิมระ เบียง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์, 2524.

23. _____ . ไร้สารคดีชุดเพื่อนห้อยในบ้าน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2526.
24. _____ . ทัศนระชาตนิยม. กรุงเทพฯ : บุรหาศาสน์, 2528.
25. หะอบ ไปษะกฤษณะ. ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์บำรุงสาสน์, 2526.
26. น. นววรรณ. (นามแฝง) การใช้ภาษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์, 2520.
27. วาณิช จรุงกิจอนันต์. เรื่องอ่านเล่น ๆ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา,
2529.
28. _____ . อกหักแต่ไม่ยักตาย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2526.
29. _____ . ถกสำนวนไทย. กรุงเทพฯ : อุพิมพ์เพกา, 2528.
30. _____ . เอาอย่างนี้ก็แล้วกัน. กรุงเทพฯ : อุพิมพ์เพกา, 2528.
31. Webster's New World Dictionary of the American Language.
New York : The World Publishing Company, 1960.
page 1369.
32. ศิกฤทธิ ปราโมช; ม.ร.ว. "ปัญหาประจำวัน" สยามรัฐ (11 กันยายน 2525) :
12-13.
33. ปรีชา ช้างขวัญยืน. ศิลปะการเขียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เทพประทานพร,
2525.
34. วาณิช จรุงกิจอนันต์. สวัสดิศรีรับคุณผู้หญิง, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ขุนทอง,
2522.

35. อุปกิตศิลปสาร, พระยา. (นับ กาตจนาศีวะ) ไวยากรณ์ไทย "วจีวิภาค."
พระนคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2505.
- ✓ 36. สุธีวงศ์ พงษ์ไพบูลย์. วรรณคดีและวรรณกรรมปัจจุบัน. พิมพ์ครั้งที่ 2.
พระนคร : แสงทองการพิมพ์, 2507.
37. วาณิช จรุงกิจอนันต์. ประเดี้ยวเดียวที่จตุรัสแดง, พระนคร : โรงพิมพ์
พิมพ์เนศ, 2523.
38. วีรวงศ์ (ติสสมหาเถระ), สมเด็จพระมหา. พจนานุกรมภาคอีสาน-ภาคกลาง.
นครหลวงกรุงเทพธนบุรี : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2515.
39. ชไมพร แสงกระจ่าง. "ภาษาจากความรู้สึก" ใน กรองภาษาและวรรณกรรม.
พระนคร : ศรีเมืองการพิมพ์, 2516.
40. ดวงมณ จิตรจำนงค์. สุนทรียภาพในภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
เคล็ดไทย, 2527.
41. อุนมานราชธน, พระยา. "กวนอู" สารานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน
2 (2499 - 2501) : 622 - 624.
42. วาณิช จรุงกิจอนันต์. กระเทียมเจียว. กรุงเทพฯ : อุกฤษฏ์เพกา, 2526.
43. มานิต มานิจเจริญ. (ผู้รวบรวม) พจนานุกรมไทย. กรุงเทพฯ : บำรุงสาส์น.
44. ประเทือง คล้ายสุบรรณ. สำนวนไทย. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ :
สุทธิสารการพิมพ์, 2528.
45. กาตจนาคันธุ์ (สง่า กาตจนาคันธุ์). สำนวนไทย (ผ-ฮ). พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : บำรุงสาส์น, 2521.
46. _____. สำนวนไทย(ก-ป) พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : บำรุงสาส์น, 2522.

47. เจษณี-อรุวรรณ. "วาทิช จรุงกิจอนันต์ นักเขียนซีไรต์คนล่าสุด." ขวัญเรือน
2 (กันยายน 2527 : 66-72)
48. วาทิช จรุงกิจอนันต์. สัมภาษณ์, 27 พฤศจิกายน 2531.
49. เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ และวาทิช จรุงกิจอนันต์. เรียงร้อยถ้อยคำ. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์ปากไก่, 2528.
50. "บนเส้นทางแห่งเกียรติและงาน" สกุลไทย (16 ต.ค. 2527 : 45)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ประวัติของวาณิช จรุงกิจอนันต์

วาณิช จรุงกิจอนันต์ ได้รับรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน ประจำปี 2527 (S.E.A. Write Award 1984) จากผลงานรวมเรื่องสั้น เรื่อง "ขอย.เดียวกัน" ชีวิตและประสบการณ์ของวาณิช จรุงกิจอนันต์ เป็นตัวอย่างที่น่ายกย่องในด้านความอุทิศสละวิริยะ

ประวัติของวาณิช แบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

1. ประวัติชีวิตของวาณิช จรุงกิจอนันต์

วาณิช จรุงกิจอนันต์ เกิดเมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2491 ที่ตลาดขุนขยัน อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี บิดาชื่อ บั๊ก เล็ง มารดาชื่อ ดังไล บิดามารดามีอาชีพค้าขาย มีพี่น้อง 5 คน วาณิชเริ่มเข้าเรียนที่โรงเรียนวัดบัวหวุ่น อำเภอสองพี่น้อง จบชั้นประถมศึกษาจากโรงเรียนอำเภอบางปลาม้า เมื่อปี 2507 จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนบางปลาม้า "สูงสูमारหตุงวิทย์" เมื่อปี พ.ศ. 2510 ต่อจากนั้นเข้ามาเรียนต่อที่โรงเรียนช่างศิลป์กรมศิลปากร จนจบชั้นปีที่ 3 และเข้ามาศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยศิลปากร สำเร็จปริญญาตรี สาขาจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ เมื่อปี พ.ศ. 2515 และสำเร็จปริญญาโทสาขาภาพพิมพ์ คณะศิลปะ มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย เมืองลونغบีช สหรัฐอเมริกา เมื่อ พ.ศ. 2520 กลับประเทศไทยเมื่อกลางปี พ.ศ. 2521 (47 : 62-42)

วาณิช จรุงกิจอนันต์ ชอบภาษาไทยและสนใจการอ่านมาตั้งแต่ยังเด็ก เริ่มหัดเขียนกลอนตั้งแต่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษา มีผลงานกลอนชิ้นแรกพิมพ์ลงในนิตยสารแม่บ้านการเรือน เมื่อ พ.ศ. 2507 นอกจากนี้ยังชอบร้องเพลงลูกทุ่ง และวาดรูป

วาณิช จรุงกิจอนันต์ สมรสกับอาจารย์ทอรุ่ง จรุงกิจอนันต์ ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำสถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขณะนี้มีบุตร 3 คน วาณิช และครอบครัว

อาศัยอยู่ที่บ้าน เลขที่ 48 ถนนรามคำแหง ซอย 44 หัวหมาก บางกะปิ กรุงเทพฯ 10240
(48 : 37)

2. ประวัติการทำงาน

วาณิช เริ่มทำงานเมื่อจบปริญญาตรี เริ่มงานครั้งแรกที่สตรีสาร โดยช่วยเป็นงานนอกเวลา ไปฟังอภิปราย เขียนภาพประกอบ และไปทำงานฝ่ายศิลป์ที่หนังสือพิมพ์ประชาธิปไตยรายวัน ในช่วงที่ทำงานหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตยรายวัน วาณิช เขียนกลอนเกี่ยวกับประชาธิปไตยไว้สองสามบท แล้วก็ไม่ได้เขียนอะไรเป็นชิ้นเป็นอัน ช่วงนั้นเคยเขียนเกี่ยวกับเหตุการณ์ทุ่งใหญ่นเรศวรหนึ่งส่งไปลงหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และนักศึกษานำมาลงตีพิมพ์ซ้ำในหนังสือบันทึกกลับจากทุ่งใหญ่ และ เริ่มเขียนคอลัมน์เกี่ยวกับเพลงลูกทุ่งให้กับหนังสือประชาธิปไตยรายวัน โดยสุจิต วงษ์เทศ เป็นผู้ชักชวน (49 : 59-162)

ต่อจากนั้นไปทำงานธนาคารกสิกรไทย ทำหน้าที่ฝ่ายศิลป์หน่วยงานออกแบมและช่วยทำหนังสือรวงข้าวซึ่งเป็นหนังสือภายในของธนาคาร โดยเขียนกลอนลง ค่อมวาณิช ลาออกจากธนาคารกสิกรไทยเพื่อเดินทางไปศึกษาต่อที่สหรัฐอเมริกา เมื่อต้นปี พ.ศ.2518

เมื่ออยู่ที่สหรัฐอเมริกา นั้นวาณิช เขียนหนังสือและทำงาน เก็บเงิน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเรียนด้วย งานที่วาณิชทำนั้น มีหลายประเภท เช่น ล้างชาม ส่งหนังสือพิมพ์ แกะกระดูกปลาวาฬ เขียนลายเส้นบนกระดูก บนงาช้าง (2 : 86-187)

ขณะที่วาณิชอยู่สหรัฐอเมริกา นั้น วาณิช เขียนจดหมายถึงเพื่อน ส่งมาเมืองไทย และได้ลงในนิตยสารลลนา หลังจากกลับจากอเมริกาแล้ว วาณิช ทำงานเกี่ยวกับหนังสือหลายแห่ง เช่น ที่หนังสือนิตยสาร สตรีสาร วาณิชช่วยด้านภาคเด็ก ช่วยอ่านเรื่องสั้น และทำงานด้านอื่น ๆ สุดแต่บรรณาธิการจะบอกให้ทำ

วาณิชมีงาน เขียนให้กับหนังสือพิมพ์และนิตยสารต่าง ๆ มากมาย ทั้งเรื่องสั้น สารคดี นวนิยาย หนังสือสำหรับเด็ก และคอลัมน์มีคอลัมน์ประจำลงในนิตยสารและหนังสือพิมพ์หลายฉบับ วาณิช เริ่ม เขียนคอลัมน์ประจำตัวครั้งแรกในหนังสือลลนา ชื่อคอลัมน์

"สนทนาประสาจน" วาณิชกล่าววว่า

พอเริ่มเขียนที่ลอนาไปได้สักพักก็มีคนมาถามผมไปเขียน ที่ไหนที่มี
อีกหลายแห่งซึ่งบอกตรง ๆ ว่าผมจำไม่ได้ไล่ไม่ถูกแล้วว่าเขียน เมื่อไร
ที่ไหนก่อนหลังจำได้แต่ว่า มีอยู่ช่วงหนึ่งที่ผมเขียนทั้งหมดแคบคอดมัน
ในเวลาเดียวกัน คิดย้อนไปแล้วก็ยังอด ะฮิคอะอมตัว เองไม่ได้ว่า
ช่าง เป็นนักเขียนที่สามารถแต่ใจเง่าเสียนี้กระไร...การเขียนคอดมัน
ประจํา นั้นไม่ใช่เรื่องยาก...หมายความว่าถ้าเขียนอยู่แห่งเดียว
สองแห่ง อาทิดลจะทนสองหน ไม่ใช่แคบแห่ง อาทิดลจะเจ็ดหน
เจ็ด เนื้อหา เล่มนี้เป็นหนังสือการเมือง เขียนเรื่องเกี่ยวกับ
การเมือง เล่มนี้เป็นหนังสือผู้หญิง เขียนเกี่ยวกับผู้หญิง เล่มนี้เป็น
หนังสือเกี่ยวกับบ้านก็คอง เขียนเกี่ยวกับบ้าน เล่มนี้เป็นหนังสือเด็ก
เขียนเรื่องเด็ก เล่มนี้เป็นศิลปะ เล่มโน้น เพลง เล่มโน้น ๆ
เรื่องท่องเที่ยว เล่มนั้นตอบปัญหา ไว้ว ใครไม่บ้าก็ช่าง แค่ว่า
ผมจะบ้า... (21 : 7)

งานเขียนต่าง ๆ เหล่านี้พอจะรวบรวมได้ดังนี้คือ

เขียนคอดมัน สนทนาประสาจน ในลอนา เขียนคอดมัน สนทนาพาที ในสครีสาร
รายสัปดาห์ เขียนคอดมันในไทยนิกรรายวัน เขียนคอดมัน เพลงอุกทุ่ง ในประชาชาติรายวัน
เขียนคอดมัน เอาอย่างนี้ก็แล้วกัน ในเคลนิวิสต์ฉบับวันเสาร์ เขียนกลอนบรรยายภาพใน-
อาทิดลรายวัน และอาทิดลรายสัปดาห์ เขียนเรื่องราวเกี่ยวกับบทกวีในผู้อ่านคอด เขียน
คอดมัน ริมระเบียง ในวารสารบ้านของการเคหะแห่งชาติ เขียนคอดมัน ทรนคนะชาย
ในสครีสารรายสัปดาห์ เขียนนอกหัก...แต่ไม่ยักตาย เขียนตลกสำนวนไทย และกระเทียมเจียว
ในนิตยสารเปรี้ยว เขียนคอดมัน ตอบปัญหาหัวใจในลอนา เขียนนวนิยายเรื่องเคหาสน์ดาว
ในสครีสาร เขียนสารคดีเรื่องเลาะยุโรปในสครีสารรายสัปดาห์ เขียนสารคดีเรื่อง
ประเดี้ยวเดียวที่จัตุรัสแดงในลอนา เขียน ไร้สารคดีชุดเพื่อนผู้อยู่ในบ้าน ในหนังสือ
ลูกรักรายเดือน เขียนนวนิยาย เรื่องยามเมื่อลมพัดหวน ในสครีสารรายสัปดาห์ เขียน
บ้านเกิดและเพื่อนเก่า ในลอนา เขียนคอดมัน เขียนที่ขอยใจสบาย ในหนังสือที ที โอ
และเขียนคอดมัน เกี่ยวกับผู้หญิงในนิตยสาร 21 (47 : 68-72)

นอกจากนี้ยังมีผลงานในนิตยสารชาวกรุง การะเกด ท่องโลก หมอชาวบ้าน
สยามใหม่ นิตยสารภรรยา หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน มติชนรายสัปดาห์ มาตุภูมิรายวัน
ซึ่งวาณิช ใคน่างาน เขียนบางชิ้นจากนิตยสารเหล่านี้มาพิมพ์รวม เล่มแล้วในหนังสือขอยใจสบาย

วาณิชกล่าวถึงงาน เขียนของ เขาว่า

ผมยัง เขียนหนังสืออยู่และยังจะ เขียนต่อไปเรื่อย ๆ คราบ เท่าที่
ผมยังรู้สึกว่ามี "อะไร" จะอวดคนอ่านอยู่และยังมีอะไร ที่ทำทนาย
คนอ่านอยู่ เมื่อไรที่ผมหมด "อะไร" ไม่มี "อะไร" อีกแล้วก็คงจะ
เป็นอันจบ ถ้าหากบังเอิญว่าผมจะไม่รู้ตัวเอง ก็ความบอกให้รู้ด้วย
ผมจะ เดินลงจาก เวทีแค่โดยดี

และ เขากล่าว เกี่ยวกับงาน เขียนชิ้น เอกของ เขาว่า "คงจะมีสักวันหนึ่ง เพราะ
ใจอยากจะทำอยู่แล้ว แต่ว่าโอกาสมันยังไม่เปิด เพราะต้องอาศัยความพร้อมหลายด้าน...
ผมยังมีเวลา" (50 : 45)

สำหรับงาน เขียนเรื่องสั้นนั้น วาณิช เขียน เรื่องสั้นมาเป็นระยะ ๆ ตั้งแต่สมัยที่
เรียนอยู่มหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งวาณิชให้สัมภาษณ์ว่า เคยเขียนไปลงนิตยสารต่าง ๆ
หลายฉบับ เช่น พี อาร์ แต่ก็ถูกส่งกลับ ส่งไปสมัครสารก็ไม่ได้ลง มาได้ลงเรื่องแรกชื่อ
"ในคืนแห่งความ เชิง" ตีพิมพ์ในนิตยสารรายปักษ์ลลนา เมื่อปี 2515 แต่ก็หลังจาก
ถูก เก็บเข้าห่มไว้ปีกว่า แต่เพราะใจชอบและตั้งใจอยากจะทำแล้ววาณิชจึง เขียน
เรื่องสั้นไปเรื่อย ๆ แต่ก็เจียบหายทุกที ก่อนที่วาณิชจะไป เรียนต่อที่สหรัฐอเมริกา วาณิช
ส่งเรื่อง "มิชิแกน เทสต์" ไปที่นิตยสารลลนา และได้ลงทันที วาณิชถือว่าเรื่องนี้เป็น
เรื่องแรกที่มีความหมายในชีวิตของการเขียนหนังสือ เพราะทำให้รู้สึกว่าการประสบความสำเร็จ
และ เป็น เรื่องที่เปิดประตูให้ เขา เขียน เรื่องชุดจดหมายถึงเพื่อน ซึ่งทำให้รู้ว่าตัวเอง เขียน
เรื่องแนวขบขันได้ (47 : 66-72)

นอกจากงาน เขียน เรื่องสั้น-นวนิยาย สารคดี และบทความในคอลัมน์ต่าง ๆ
แล้ววาณิชยัง เขียนบทละคร เรื่องห้วงรัก เหวือก และจดหมายจาก เมืองไทย ให้กับท่านมูญา

(หม่อมเจ้าชาติตรี เถลิงยศบุตร) เมื่อปี 2522-2523 แล้วต่อมาก็เขียนบทภาพยนตร์ให้กับ คาราฟิล์ม เกี่ยวกับเรื่องจักร ๆ วงศ์ ๆ คือ เรื่องสี่ยอดกุมาร สิงหนกรภพ และชวานพ้าหน้าคำ ซึ่งคนดูคิดกันมาก "วาณิชได้สร้างตัวละครในเรื่องสี่ยอดกุมาร" คือ "น้ำผี" ให้เป็นผีที่น่ารัก ไม่มีพิษภัย ไม่มีการหลอกหลอนตามความเชื่อทางไสยศาสตร์ จนเป็นที่ติดอกติดใจของผู้ชม ทั้งเด็กและผู้ใหญ่จนไปที่ไหนใคร ๆ ก็เรียกวาณิชว่า "น้ำผี" (1 : 55)

ต่อมาวาณิชเขียนบทละครอีกคือ เรื่อง "ตราไว้ในดวงจิต" "ปีศาจ" และ "ลูกคา" วาณิชกล่าวว่า

ผมเองก็เหมือนช่าง เขามาจ้างให้ผมทำอะไรผมก็ทำ ผมเขียน หนังสือหลายแบบ ทั้งกลอน บทละครโทรทัศน์ เรื่องสั้น มันไม่ได้ขึ้นอยู่กับที่ความถนัด แต่อยู่ที่เขาจ้างเราทำอะไร แต่งานประเภทเรื่องสั้น และบทกวี เป็นงานที่ผมทำเพราะอยากจะทำ ส่วนบทละครทีวีผมทำเพื่อเงิน ไม่ชอบเท่าไร..." (47 : 70)

จากประวัติการทำงานโดยไม่เลือกงาน เหล่านี้ วาณิชจึงเป็นตัวอย่างของคนไทย ที่มีความขยันหมั่นเพียร และจุดสหาทะหาก เพียร ที่ดีเลิศคนหนึ่ง สมควรแก่การกล่าวยกย่องไว้ ณ ที่นี้

วาณิช ไม่นิยมใช้นามปากกาในงานเขียน นามปากกาที่ใช้ปรากฏในสารคดี 3 เรื่อง คือ "กามนิค, กามนิค บางปลาหม่า" ใช้ในสารคดีชุด จดหมายถึงเพื่อน ส่วนในสารคดีเรื่องถึงแม่จำเนียร ใช้ว่า เรื่อง และในการตอบปัญหาหัวใจในนิคมสาร ลลนา ใช้ว่า สุริยฉาย

3. ผลงานของวาณิช จรุงกิจอนันต์

งานเขียนของวาณิช จรุงกิจอนันต์ มีทั้งที่เป็นเรื่องสั้น นวนิยาย สารคดี และบทความ เป็น เรื่องที่เขียนขึ้นเอง และ เรื่องที่แปลมาจากภาษาอังกฤษแล้ว เขียนดัดแปลง โดยใช้ภาษาสำนวนให้สอดคล้องและ เข้ากับรสนิยมของคนไทย ผลงานที่เป็นชิ้นสำคัญและ ได้รับการพิมพ์รวมเล่มแล้ว มีดังนี้

งานเขียนประเภทร้อยแก้ว

- 1) จดหมายถึงเพื่อน
- 2) จดหมายถึงเพื่อน 2
- 3) ถึงแม่จำเนียร
- 4) สวัสดิศรัยบุคคลผู้หญิง
- 5) สนทนาประสาจนและก๊วยเจ๋ง
- 6) ประเคี้ยวเคี้ยวที่จัตุรัสแดง
- 7) รีมระเบียง
- 8) เลาะยุโรปและรอยยิ้มแห่งเอเซีย
- 9) ซอยใจสบาย
- 10) เศหาสน์คาว
- 11) ออกหักแต่ไม่หักคาย
- 12) ไร่สารคดีชุดเพื่อนผู้อยู่ในบ้าน
- 13) ซอยเคี้ยวกัน
- 14) กระเทียมเจียว
- 15) ทักคนชายนุ่ม
- 16) สุรียฉาย
- 17) วาณิชสนทนา
- 18) ถกส่วนวนไทย
- 19) เอาอย่างนี้ก็แล้วกัน
- 20) บ้านเกิดและเพื่อนเก่า
- 21) ยามเมื่อลมพัดหวน
- 22) เรื่องอ่านเล่น ๆ

งานเขียนประเภทร้อยกรองและหนังสือสำหรับเด็ก

- 1) พระจันทร์ดับ (หนังสือกลอน ของมหาวิทยาลัยศิลปากร)
- 2) มันทักแห่งการเดินทาง (รวมบทกวี)
- 3) ขวัญจุด
- 4) ขวัญจุดหมายเลข 2
- 5) เด็กชายกมล เทียบบ้านทุ่ง (ได้รับรางวัลเด็กดี เล่นวัยก่อนวัยรุ่นประจำปี 2521)
- 6) แม่หนูผู้กล้าหาญ (ได้รับรางวัลชมเชยสำหรับเด็กชั้นประถมศึกษาประจำปี 2523)
- 7) ลูกเสื่อหาเหยื่อให้แม่ (ได้รับรางวัลรองชนะเลิศปี 2524 จากธนาคารกสิกรไทย)
- 8) เขี้ยวสิงโต
- 9) ธรรมชาติคือครู

นอกจากนี้วาณิชยังมีผลงานในหนังสือพิมพ์ และนิตยสารต่าง ๆ อีกมากมายซึ่งยังไม่ได้รวมเล่ม อาทิ เช่น นิทาน เรื่อง เล่นตัวหัวรัก (นิทานคำกลอน) ลงพิมพ์ในวารสารภาษา และหนังสือปีที่ 16 ฉบับที่ 2 (ตุลาคม 2526-มีนาคม 2527) หน้า 79-86 "ข่าวเรื่อง หยาฮุสิน" ลงพิมพ์ในวารสารภาษาและหนังสือปีที่ 16 ฉบับที่ (เมษายน-กันยายน 2526) หน้า 53-60 ฯลฯ

วาณิชเป็นนักเขียนที่ยังมีผลงานปรากฏอยู่เรื่อย ๆ ในหนังสือต่าง ๆ ซึ่งอ่านได้ทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสารรายสัปดาห์

ประวัติผู้เขียน

นางนพรัตน์ คงมาลา บุตรีนายณรงค์ นางจำปี เศรษฐวิชัย
เกิดเมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2503 ที่จังหวัดฉะเชิงเทรา สำเร็จการศึกษา
ชั้นปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
บางแสน เมื่อปี พ.ศ. 2525 ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่งอาจารย์ 1
ระดับ 3 ที่โรงเรียนปรางจินกัลยาณี อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย